



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. listopadu 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Renée Freiwaldové a soudců Mgr. Miluše Wiwegerové a Mgr. Karla Šiguta **odvolání obžalovaných právnických osob obchodní společnosti KONZEKO s.r.o., spolku Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s. a spolku AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s., proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 5. 5. 2022, č. j. 5 T 49/2020-5393, a rozhodl**

**takto:**

**I.**

Podle § 258 odstavec 1 písmeno d), písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalované právnické osoby obchodní společnosti KONZEKO s.r.o.,

a podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalované právnické osoby spolku AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s.,

**zrušuje** napadený rozsudek ve výrocích o trestech stran těchto právnických osob.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 trestního řádu se

**nově odsuzují**

obžalovaná

**obchodní společnost KONZEKO s.r.o., IČ 05494788, se sídlem Ostrava - Hrabůvka, Mládeže 536/6,**

podle § 332 odstavec 2 trestního zákoníku a § 20 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu zákazu činnosti**, spočívajícímu v zákazu výkonu poradenské, konzultační činnosti a zpracování odborných studií, posudků a odborných vyjádření v oblasti ochrany přírody a krajiny, poskytování konzultací, pořádání školení a veřejnosti prospěšných akcí v oblasti ochrany přírody a krajiny, **v trvání 36 (třicetšest) měsíců**,

**spolek AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s.**, IČ 01919423, se sídlem Havířov – Město, Na Vyhlídce 1556/1,

podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku a § 20 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu zákazu činnosti**, spočívajícímu v zákazu poskytování konzultací, vypracování a zprostředkování způsobilých nebo odborných stanovisek a posudků, pořádání školení a veřejnosti prospěšných akcí a vedení dialogu s podniky, podnikateli, orgány státní správy a samosprávy, korporacemi, organizacemi, institucemi, spolky a dalšími v zájmu ochrany životního prostředí, předcházení a zabránění jeho narušování či poškozování, ochrany krajinného rázu, včetně urbanizované i neurbanizované krajiny, řešení střetu zájmů, aby vlivy ze stavební, průmyslové a hornické činnosti, byly přesně a řádně monitorovány a předpokládané i způsobené škody, byly řádně vypořádány, dále zákazu získávání finanční podpory na činnost a aktivity k naplňování cílů, forem a činnosti správy spolku, **v trvání 36 (třicetšest) měsíců**.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

## II.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **spolku Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s. zamítá**.

### Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 5. 5. 2022, č. j. 5 T 49/2020-5393, byla obžalovaná právnická osoba **spolek Asociace ochrany životního prostředí ČR, z.s.** uznána vinnou skutkem pod bodem 8. právně kvalifikovaným jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, skutkem pod bodem ad 9. právně kvalifikovaným jako jednak přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, jednak zločin podplacení dle § 332 odstavec 1 alinea 1., 2., odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a jednak návod k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 24 písmeno b) k § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, skutkem pod bodem ad 10. právně kvalifikovaným jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, skutkem pod bodem ad 11., právně kvalifikovaným jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 1 alinea 2. trestního zákoníku a skutkem pod bodem ad 12., právně kvalifikovaným jako pokus zločinu vydírání dle § 21 odstavec 1 k § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního

zákoníku. Za tuto trestnou činností jí nalézací soud uložil podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku a § 20 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu poskytování konzultací, vypracování a zprostředkování způsobilých nebo odborných stanovisek a posudků, pořádání školení a veřejnosti prospěšných akcí a vedení dialogu s podniky, podnikateli, orgány státní správy a samosprávy, korporacemi, organizacemi, institucemi, spolky a dalšími v zájmu ochrany životního prostředí, předcházení a zabránění jeho narušování či poškozování, ochrany krajinného rázu, včetně urbanizované i neurbanizované krajiny, řešení střetu zájmů, aby vlivy ze stavební, průmyslové a hornické činnosti, byly přesně a řádně monitorovány a předpokládáné i způsobené škody, byly řádně vypořádány, dále zákazu získávání finanční podpory na činnost a aktivity k naplňování cílů, forem a činnosti správy spolku, v trvání 48 měsíců.

2. Obžalovaná právnická osoba **obchodní společnost KONZEKO s.r.o.** byla uznána vinnou skutkem pod bodem 8. právně kvalifikovaným jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, skutkem pod bodem ad 9. právně kvalifikovaným jako jednak přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, jednak zločin podplacení dle § 332 odstavec 1 alinea 1., 2., odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a jednak návod k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 24 písmeno b) k § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, skutkem pod bodem ad 10. právně kvalifikovaným jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku. Za tuto trestnou činností jí nalézací soud uložil podle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku a § 20 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu poradenské, konzultační činnosti a zpracování odborných studií, posudků a odborných vyjádření v oblasti ochrany přírody a krajiny, poskytování konzultací, pořádání školení a veřejnosti prospěšných akcí v oblasti ochrany přírody a krajiny, v trvání 48 měsíců.
3. Obžalovaná právnická osoba **spolek AOPK z.s.** byla uznána vinnou skutkem pod bodem ad 11., právně kvalifikovaným jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 1 trestního zákoníku, a skutkem pod bodem ad 12., právně kvalifikovaným jako pokus zločinu vydírání dle § 21 odstavec 1 k § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku. Za tuto trestnou činností jí nalézací soud uložil podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku a § 20 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu poskytování konzultací, vypracování a zprostředkování způsobilých nebo odborných stanovisek a posudků, pořádání školení a veřejnosti prospěšných akcí a vedení dialogu s podniky, podnikateli, orgány státní správy a samosprávy, korporacemi, organizacemi, institucemi, spolky a dalšími v zájmu ochrany životního prostředí, předcházení a zabránění jeho narušování či poškozování, ochrany krajinného rázu, včetně urbanizované i neurbanizované krajiny, řešení střetu zájmů, aby vlivy ze stavební, průmyslové a hornické činnosti, byly přesně a řádně monitorovány a předpokládáné i způsobené škody, byly řádně vypořádány, dále zákazu získávání finanční podpory na činnost a aktivity k naplňování cílů, forem a činnosti správy spolku, v trvání 48 měsíců.
4. Dlužno podotknout, že původně byla u Okresního soudu v Ostravě v této trestní věci podána státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Ostravě obžaloba také na obžalované Radima L., Bohdana S., Ing. Hanu H., Ing. Zdeňka B., Ing. Ivo Z., Ing. Pavla H. a Ing. Petra Š. pro skutky blíže vymezené a právně kvalifikované v obžalobě. Usneseními Okresního soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2022 a ze dne 25. 2. 2022, č. j. 5 T 49/2020-5292, č. j. 5 T 49/2020-5293, a č. j. 5 T 49/2020-5294 bylo trestní stíhání obžalovaných Ing. Ivo Z., Ing. Pavla H., Ing. Petra Š., podmíněně zastaveno podle § 307 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu a obžalovaným byla stanovena zkušební doba, každému z nich v trvání 6 měsíců.
5. Obžalovaní Radim L., Bohdan S., Ing. Hana H. a Ing. Zdeněk B., každý učinili u hlavního líčení prohlášení viny v souladu s ustanovením § 206c tr. ř. Okresní soud za souhlasu státního zástupce

jejich prohlášení viny přijal a následně je uznal vinnými skutky blíže specifikovanými ve výroku napadeného rozhodnutí právně kvalifikovanými u obžalovaného **Radima L.** v bodě ad 1. jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, v bodě ad 2. jako jednak přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, jednak zločin podplacení dle § 332 odstavec 1 alinea 1., 2., odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a jednak návod k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 24 písmeno b) k § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, v bodě ad 3. jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, v bodě ad 4., jako přečin přijetí úplatku dle § 331 odstavec 1 alinea 2. trestního zákoníku, v bodě ad 5. jako pokus zločinu vydírání dle § 21 odstavec 1 k § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku. Obžalovaný **Bohdan S.** byl uznán vinným v bodě ad 1. přečinem přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, v bodě ad 4., přečinem přijetí úplatku dle § 331 odstavec 1 alinea 2. trestního zákoníku, v bodě ad 5. pokusem zločinu vydírání dle § 21 odstavec 1 k § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku, v bodě ad 6. přečinem neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odstavec 1 trestního zákoníku a v bodě ad 7. přečinem neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku. Obžalovaná **Ing. Hana H.** byla uznána vinnou v bodě ad 1. přečinem přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, v bodě ad 2. jednak přečinem přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku, jednak zločinem podplacení dle § 332 odstavec 1 alinea 1., 2., odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a jednak návodem k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 24 písmeno b) k § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a v bodě ad 3. přečinem přijetí úplatku dle § 331 odstavec 2 trestního zákoníku. Obžalovaný **Ing. Zdeněk B.** byl uznán vinným v bodě ad 2. jednak zločinem přijetí úplatku dle § 331 odstavec 1 alinea 1., 2., odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku a jednak přečinem zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

6. Za shora uvedenou trestnou činnost okresní soud uložil obžalovanému **Radimu L.** podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců. Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 60 měsíců. Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku obžalovanému uložil peněžitý trest skládající se z 200 celých denních sazeb s denní sazbou 1 000 Kč, v celkové výši 200 000 Kč. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku dále obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a spolků, výkonu funkce prokuristy a smluvního zastupování obchodních korporací a spolků a zákazu výkonu poradenské, konzultační činnosti a zpracování odborných studií, posudků a odborných vyjádření v oblasti ochrany přírody a krajiny v trvání 48 (čtyřicet osm) měsíců. Obžalovanému **Bohdanu S.** podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců. Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 48 měsíců. Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku dále obžalovanému uložil peněžitý trest skládající se z 80 celých denních sazeb, s denní sazbou 250 Kč, v celkové výši 20 000 Kč. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a spolků, výkonu funkce nebo pracovního a obdobného poměru prokuristy a smluvního zastupování obchodních korporací a spolků a zákazu výkonu poradenské, konzultační činnosti a zpracování odborných studií, posudků a odborných vyjádření v oblasti ochrany přírody a krajiny v trvání 48 měsíců. Obžalované **Ing. Haně H.** uložil podle § 332 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, jehož výkon podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložil

na zkušební dobu v trvání 36 měsíců. Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku dále uložil peněžitý trest skládající se z 200 celých denních sazeb, s denní sazbou 250 Kč, v celkové výši 50 000 Kč. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku dále obžalované uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a spolků, výkonu funkce prokuristy a smluvního zastupování obchodních korporací a spolků a zákazu výkonu poradenské, konzultační činnosti a zpracování odborných studií, posudků a odborných vyjádření v oblasti ochrany přírody a krajiny, v trvání 30 měsíců. Obžalovanému **Ing. Zdeňku B.** uložil podle § 331 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců, jehož výkon podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 50 měsíců. Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku obžalovanému dále uložil peněžitý trest skládající se z 200 celých denních sazeb, s denní sazbou 500 Kč, v celkové výši 100 000 Kč. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku obžalovanému dále uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a spolků, výkonu funkce nebo pracovního a obdobného poměru prokuristy a smluvního zastupování obchodních korporací a spolků a zákazu výkonu poradenské, konzultační činnosti a zpracování odborných studií, posudků a odborných vyjádření v oblasti ochrany přírody a krajiny, v trvání 48 měsíců. Ve vztahu k výše uvedeným obžalovaným nabyl rozsudek již právní moci.

7. Proti rozsudku soudu I. stupně podaly všechny obžalované právnické osoby v zákonné lhůtě opravné prostředky, které zaměřily všechny do výroků o vině a navazujících výroků o trestech. Obžalovaná právnická osoba obchodní společnost KONZEKO s.r.o., jej řádně písemně odůvodnila prostřednictvím opatrovnice Mgr. Kateřiny Šimové, obžalovaná právnická osoba Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s. jej odůvodnila prostřednictvím svého opatrovníka Mgr. Lukáše Mantiče a obžalovaná právnická osoba AOPK z.s., nyní TAXI Ostrava z.s., jej odůvodnila prostřednictvím svého opatrovníka Mgr. Petra Mikety, zastoupeného Mgr. Tomášem Miketou.
8. **Obžalovaná právnická osoba obchodní společnost KONZEKO s.r.o.** namítala, že orgány činné v trestním řízení po celou dobu trvání trestního řízení nezjišťovaly, zda není důvod pro vyvinění odvolatelky ve smyslu ustanovení § 8 odstavec 5 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob. Ani náznakem nebyl po celou dobu učiněn pokus ke zjištění, zda nejsou důvody pro zproštění odpovědnosti, současně apelovala i na zásadu in dubio pro reo. Skutečnost, že se vytykaného jednání dopustily fyzické osoby, nezpochybnila. Navrhovala, aby odvolací soud vrátil věc nalézacímu soudu k novému projednání. **Obžalovaná právnická osoba spolek Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s.** namítal, že z žádných důkazů nacházejících se ve spise nelze jednoznačně dovodit vinu obžalované právnické osoby, kdy především nelze jednání fyzických osob přičítat rovněž osobě právnické, když fyzické osoby jednaly v rámci trestné činnosti jen ve svém zájmu a mimo okruh osob právnických. Akcentoval ustanovení § 8 odstavec 5 zákona č. 418/2011 Sb. o odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim s tím, že v tomto případě bylo jednání fyzických osob určitým excesem, kterému právnická osoba nemohla zabránit. Trestný čin nebyl spáchán v zájmu právnické osoby ani v rámci její činnosti. Jednalo se výlučně o soukromý účel a osobní prospěch osob fyzických. Zdůraznil také, že byla-li právnická osoba zneužita ke spáchání trestného činu fyzickou osobou jednajícím za ni, zpravidla není možno dovodit spáchání trestného činu i touto právnickou osobou. Závěrem se pozastavil i nad uloženým trestem, který je nepřiměřeně přísný, kdy byl uložen trest zákazu činnosti ve stejné výši jako obžalovanému Radímu L. Navrhoval, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení a novému rozhodnutí. **Obžalovaná právnická osoba spolek AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s.,** nesouhlasil s možností přičitatelnosti jednání statutárního orgánu obžalovanému, když byl fakticky pro úmyslnou trestnou činnost páchanou

jejím statutárním orgánem zneužit. Okresní soud nesprávně posoudil vztah obžalované právnické osoby ke spáchaným trestným činům, když obecně vzato je činnost obžalované právnické osoby vnímána jako pozitivní, nesledující bezhlavě osobní profit. Žádala, aby odvolací soud tyto její námitky přezkoumal. Pokud by však argumentaci nalézacího soudu považoval za správnou, namítala, že uložený trest je nepřiměřeně přísný, když stejný trest dostaly i ostatní právnické osoby, přičemž pokud by vůbec byla za dané jednání odpovědná, respektive jí byla daná trestná činnost přičitatelná, pak její účast na daném jednání byla mnohem nižší, než jak je tomu u ostatních obžalovaných, což by se mělo projevit na trestu. Navrhovala, aby soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně a obžalovanou zprostil obžaloby, případně pokud odvolací soud dospěje k závěru, že soud prvního stupně otázku viny posoudil správně, necht' uloží trest znatelně nižší.

9. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 248 odstavec 1 tr. ř., oprávněnými osobami dle ustanovení § 246 odstavec 1 písmeno b) tr.ř., a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací, podle ustanovení § 252 tr.ř. neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí nebo odmítnutí dle § 253 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř.
10. Krajský soud z podnětu podaných opravných prostředků přezkoumal podle § 254 odstavec 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházejícímu, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.
11. Po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl krajský soud k závěru, že se v něm okresní soud až na výjimku správně vypořádal s okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaných právnických osob a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr. ř. Nalézací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavec 5 tr.ř. a zjistil tak skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté okresní soud hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 tr. ř. při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaných.
12. Předně je třeba konstatovat, že ostatní obžalovaní coby fyzické osoby, jak je již rozvedeno výše, v rámci hlavního líčení prohlásili vinu a soud jejich prohlášení viny přijal. Obžalované právnické osoby, společnost KONZEKO s.r.o., spolek Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s., a spolek AOPK z.s., zastoupené ustanovenými opatrovníky, prohlásili skutečnosti obsažené v důkazním materiálu trestního spisu vedeného k jejich osobám u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 5 T 49/2020, za nesporné a nepožadovaly provádění dokazování. Rovněž státní zástupce prohlásil, že tyto skutečnosti považuje za nesporné a nepožaduje provést jejich dokazování. Všichni tři odvolatelé pak již ve fázi řízení před nalézacím soudem nebrojili proti skutkovým zjištěním jako takovým, ale vylučovali přičitatelnost jednání svých statutárních orgánů či předsedů. Okresní soud se těmito námitkami v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně zabýval a vypořádal. V první řadě zkoumal splnění podmínek pro stíhání právnických osob ve smyslu ustanovení § 7 a § 8 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob (dále jen TOPO) a své úvahy rozvedl v odstavcích 6. – 21., na které lze pro stručnost odkázat, když krajský soud se s těmito závěry ztotožnil a opakoval by totéž.
13. K samotným skutkovým zjištěním žádné výhrady v rámci podaných opravných prostředků nebyly vznášeny. Dlužno podotknout, že ve výrocích o vině jako takových krajský soud pochybení neshledal, když okresní soud aplikoval na každý skutek přiléhavou právní kvalifikaci, neboť jednoznačně došlo k naplnění znaků skutkových podstat toho kterého trestného činu. Krajský soud s ohledem na obsah odvolacích námitek soustředil svou pozornost na přičitatelnost jednání jednotlivých fyzických osob jednotlivým obžalovaným právnickým osobám a na splnění podmínek postupu dle ustanovení § 8 odstavec 5 TOPO.

14. Spáchání trestného činu právnickou osobou vyžaduje splnění následujících předpokladů: 1. jde o čin protiprávní, 2. protiprávní čin je spáchán jménem právnické osoby nebo v jejím zájmu anebo v rámci její činnosti, 3. protiprávní čin je spáchán osobou uvedenou v § 8 odstavec 1 písmeno a), b), c) nebo d) a 4. musí být přičitatelný právnické osobě podle § 8 odstavec 2.
15. Ustanovení § 8 odstavec 1 citovaného zákona stanoví základní předpoklady pro přičtení některého trestného činu uvedeného v § 7 tohoto zákona právnické osobě, a to že takový protiprávní čin byl spáchán některou ze zde uvedených osob jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti. Jde v podstatě o korektiv, který má zabránit tomu, aby byla právnická osoba volána k odpovědnosti za excesy osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) či d), které nemají žádnou požadovanou souvislost s právnickou osobou. Pro vyvození trestní odpovědnosti právnické osoby postačí naplnění i jen jednoho z požadovaných vztahů právnické osoby k jednání některé z uvedených osob, které jsou zde uvedeny alternativně. Není vyloučeno, že jednající osoba spáchá protiprávní čin sice fakticky jménem právnické osoby nebo v rámci její činnosti, ale takový čin bude spáchán na její úkor. Při posuzování excesů jednajících osob je třeba uplatnit zásadu, že pokud byl čin v zásadě spáchán proti zájmům právnické osoby nebo na její úkor, nelze dovést trestní odpovědnost takto poškozené právnické osoby a bude uplatněna pouze trestní odpovědnost osoby jednající.
16. Přičitatelnost činu dané právnické osobě podle § 8 odstavec 2 TOPO, také znamená, že jde o takové jednání fyzické osoby, které je svým obsahem a účelem i jednáním právnické osoby navenek. K trestní odpovědnosti právnické osoby postačí i jen jeden z alternativně stanovených vztahů jednání některé z osob uvedených v § 8 odstavec 1 TOPO k právnické osobě, tedy jednání takové fyzické osoby v zájmu právnické osoby nebo v rámci její činnosti. Právnické osobě nelze přičítat trestný čin ve smyslu § 8 odstavec 2 TOPO, pokud jednající fyzická osoba spáchala protiprávní čin fakticky v rámci činnosti právnické osoby, ale na úkor této právnické osoby. V takovém případě sice platí, že právnická osoba obecně odpovídá za volbu fyzických osob oprávněných za ni jednat, avšak byla-li právnická osoba zneužita ke spáchání trestného činu fyzickou osobou jednající za ni, zpravidla není možno dovést spáchání trestného činu i touto právnickou osobou.
17. Protiprávní čin je spáchán v zájmu právnické osoby ve smyslu § 8 odstavec 1 TOPO, má-li z něho právnická osoba buď majetkový prospěch, nebo jakýkoliv imateriální prospěch, či získá-li jakoukoliv jinou výhodu. Uvedený znak je třeba vykládat tak, že prospěch nebo výhoda právnické osoby plynoucí pro ni ze spáchaného trestného činu prostřednictvím benefitů dosažených tímto trestným činem jejími zaměstnanci či společníky musí mít takovou povahu, že benefitem zaměstnance či společníka právnické osoby jsou podmíněny prospěch nebo výhoda samotné právnické osoby.
18. K protiprávnosti činu spáchaného v rámci činnosti právnické osoby je třeba uvést následující. Právnickou osobu lze ustavit ve veřejném nebo v soukromém zájmu, přičemž tato její povaha se posuzuje podle hlavní činnosti právnické osoby. Právnická osoba jako organizovaný útvar je vždy ustanovena k dosahování určitého účelu a tento její účel je jejím pojmovým znakem a v zásadě odůvodňuje smysl její existence. Trestný čin je spáchán v rámci činnosti právnické osoby, pokud souvisí s předmětem její činnosti nebo podnikání (účelem její existence), který je zpravidla vymezen právním předpisem, zřizovací listině, stanovách, ale i v příslušném veřejném rejstříku. Někdy se v té souvislosti uvádí, že jde o čin v rámci provozu právnické osoby, čímž je vyjádřeno, že byl spáchán v souvislosti s poskytováním služeb, s výrobní, obchodní či jinou činností právnické osoby. Přitom je však třeba mít na paměti, že trestní odpovědnost právnických osob se nevztahuje jen na činnost podnikatelů, ale i jiných právnických osob.
19. Nezáleží na tom, zda z protiprávního činu spáchaného v rámci její činnosti má právnická osoba nějaký prospěch či nějakou výhodu, tedy na tom, zda je takový čin spáchán v jejím zájmu. Přesto však je třeba upozornit na to, že znak „v rámci její činnosti“ je třeba vykládat restriktivně

a z hlediska smyslu a účelu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Neuplatní se zde širší výklad, a proto se pod něj nezařazuje např. jednání pokladníka či jiného zaměstnance, který se v rámci své činnosti v právnické osobě dopustí podvodu vůči jiné osobě, na základě něhož dojde k jeho vlastnímu obohacení jako fyzické osoby. Nepatří sem ani jednání člena statutárního orgánu, který přijme v rámci činnosti právnické osoby úplatek za to, že způsobí, že právnická osoba, v rámci jejíž činnosti jednal, nesplní svůj závazek, a v důsledku toho bude muset zaplatit smluvní pokutu. Taková jednání jistě nemohou zakládat trestní odpovědnost dotčené právnické osoby.

20. V ustanovení § 8 odstavec 5 TOPO je pak vyjádřena možnost vyvinění právnické osoby (exkulpace) v případě, kdy tato vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila. K exkulpacii právnické osoby tudíž dochází v případě, kdy právnická osoba, resp. statutární orgány a další řídicí a kontrolní orgány právnické osoby, jakož i všechny další osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby vynaložily veškeré úsilí, které lze na nich spravedlivě požadovat, kdy tedy jednání některé z osob uvedených v § 8 odstavec 1 bylo určitým excesem. Naplnění pojmu „veškeré úsilí“ a „spravedlivě požadovat“, je nutné posuzovat individuálně případ od případu v závislosti na mnoha faktorech. K posouzení slouží především kritérium vhodnosti, tedy zda je příslušné opatření vůbec způsobilé dosáhnout zamýšleného cíle, a kritérium přiměřenosti, tedy nakolik potřeba existence příslušného opatření odpovídá situaci u dané právnické osoby. V rámci těchto kritérií se nabízí zabývat se zejména formou, strukturou a velikostí právnické osoby, předmětem, zaměřením a délkou její činnosti, počtem, složením, řízením, postavením zaměstnanců a dalších odpovědných pracovníků právnické osoby, jejich znalostmi a dovednostmi, zřetelem na dřívější trestnou činnost, součinností s orgány činnými v trestním řízení apod. Opatření právnické osoby sloužící k předcházení spáchání protiprávního činu sestává primárně z dodržování všech zákonů a dalších předpisů, které je tato právnická osoba povinna dodržovat, a vnitřních předpisů, které právnická osoba přijala a jež jsou pro osoby v řídicím, kontrolním nebo vedoucím postavení závazné. K závěru o splnění podmínek pro exkulpacii podle § 8 odstavec 5 TOPO však nepostačí prosté přijetí vnitřních předpisů nebo jiných opatření. Důležité je především zajištění dodržování těchto opatření, kontrola jejich plnění a případná detekce jejich porušení a následná adekvátní reakce.
21. V projednávaném případě dospěl odvolací soud k závěru, že všem obžalovaným právnickým osobám lze přičítat jednání osob fyzických a zároveň nelze uzavřít, že by obžalované právnické osoby vynaložily veškeré úsilí, které bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání trestného činu zabránily. V daném případě s přihlédnutím k veškerým prokázaným okolnostem nelze učinit ani závěr, že by se v posuzované věci jednalo o takový případ, kdy byla kterákoliv právnická osoba zneužita ke zcela subjektivním kriminálním zájmům obviněných fyzických osob a došlo k tomu, že by obvinění takový čin spáchali na úkor těchto právnických osob.
22. V projednávané trestní věci spočívala trestná činnost zjednodušeně řečeno v tom, že nyní již pravomocně odsouzený Radim L., coby předseda spolku Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s. (dále jen Asociace), opakovaně činil úkony k tomu, aby tato organizace jako účastník dle § 85 odstavec 2 písmeno c) v té době platného stavebního zákona vstupovala do příslušných stavebních, správních a jiných řízení. Když citovaného postavení této právnické osoby dosáhl, působil na průběh samotného řízení, zmiňoval komplikace v jednotlivých řízeních, případně v nich vznášel námítky proti projektové dokumentaci a za nečinění obstrukcí ze strany Asociace požadoval protislužby v podobě objednání odborných či znaleckých posudků u obžalované právnické osoby KONZEKO s.r.o., jejíž jednatelkou byla nyní již pravomocně odsouzená Ing. Hana H. Předmětné dokumenty pak vypracovala odlišná osoba, ačkoliv byly označeny jako výsledek činnosti právě Ing. Hany H., za tuto činnost pak byly inkasovány finanční částky blíže specifikované v jednotlivých skutkových větách a Asociace pak dále v příslušných řízeních nečinila žádné další obstrukce (skutky pod body 1., 2., 3. 8., 9., 10.). Obdobně pak postupoval již pravomocně odsouzený Radim L., coby předseda Asociace a rovněž nyní již pravomocně odsouzený Bohdan S., coby předseda spolku



AOPK z.s., když vznášeli námitky a podávali opravné prostředky, přičemž poté, co došlo k finančnímu vypořádání se zástupci těchto spolků, bylo podané odvolání vzato zpět Bohdanem S. (skutek pod bodem 4., 11.) a v posledním případě přistoupili k zcela evidentní žádosti o poskytnutí úplatku za nečinění obstrukcí a nepokračování v takových krocích v příslušném řízení, způsobem blíže rozvedeným ve skutkové větě (skutek ad 5., 12). Dlužno zdůraznit, že Radim L. tak jednal z pozice předsedy spolku Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s., Bohdan S. z pozice předsedy spolku AOPK z.s., a Ing. Hana H. z pozice jednatelky právnické osoby KONZEKO s.r.o. Radim L., Bohdan S. a Ing. Hana H. v hlavním líčení pak prohlásili svou vinu a tedy nikterak ve vztahu ke svým osobám nerozporovali ani skutková zjištění, ani aplikovanou právní kvalifikaci. Ve zbytku je pak možno odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku stran jednotlivých skutků, a to odstavce 10. – 12.

23. Okresní soud se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval splněním podmínek pro stíhání právnických osob, kdy v odstavci 7. stručně vysvětlil své úvahy, na základě nichž dospěl závěru, že obžalované právnické osoby lze stíhat pro trestnou činnost právně kvalifikovanou vytykaným způsobem. Za situace, kdy právní kvalifikace odvolacími námitkami napadána není, na tuto pasáž krajský soud pro stručnost odkazuje.
24. Stran přičitatelnosti je pak nutno zejména zmínit náplň činnosti jednotlivých právnických osob. Deklarovaným účelem činnosti Asociace ochrany životního prostředí ČR, z.s. a AOPK z.s. byla ochrana přírody a krajiny, a společnost KONZEKO s.r.o. zpracovávala odborné posudky, dendrologické průzkumy a podobně. Nadto posledně zmíněná právnická osoba inkasovala za svá odborná vyjádření či posudky také finanční odměnu. Stran přičitatelnosti jednání jednotlivých již pravomocně odsouzených fyzických osob - statutárů jednotlivých obžalovaných právnických osob pak v kontextu shora provedeného výkladu nemůže být pochyb a okresní soud své správné totožné úvahy rozebral v odstavcích 13. - 21., kdy se neopomenul ve stručnosti zabývat i principem ultima ratio a ustanovením § 12 tr. zákoníku, přičemž ani odvolací soud ve shodě se soudem I. stupně podmínky či existenci natolik významných výjimečných okolností, které by dovolovaly aplikaci tohoto principu neshledal.
25. Trestné činnosti s dopustili předšedové spolků a jednatelka, čili statutární orgány a tedy právě osoby, které měly nad dodržováním zákonů, právních předpisů a pravidel ve společnostech bdít. V obecné rovině je třeba dodat, že při posuzování splnění podmínek pro zproštění trestní odpovědnosti právnické osoby podle § 8 odstavec 5 TOPO v případě spáchání protiprávního jednání přičítaného právnické osobě ze strany statutárních orgánů a dalších osob s vedoucím postavením v rámci právnické osoby je třeba mít na paměti, že trestná činnost byla v tomto případě spáchána právě těmi osobami, které mají primárně přijímat opatření předcházející trestné činnosti, kontrolovat jejich dodržování, případně reagovat na jejich porušení. K naplnění exkulpačního důvodu v případě přičítání jednání osoby podle § 8 odstavec 1 písmeno a) TOPO proto bude docházet zcela výjimečně. Bez významu také není skutečnost, že právnická osoba KONZEKO s.r.o. byla ve své podstatě založena za účelem vypracování zmíněných odborných vyjádření či posudků, které podepsala jednatelka, ale ve skutečnosti je vypracovala jiná osoba a právě tato firma z celého jednání i finančně profitovala. Nadto nešlo ze strany žádné z obžalovaných fyzických či právnických osob o ojedinělý exces, byla to opakovaná promyšlená jednání, která se děla v celkem pěti různých případech po dobu dvou let. Za těchto okolností nelze dospět k závěru, že by bylo na místě obžalované právnické osoby dle ve smyslu ustanovení § 8 odstavec 5 TOPO zprostit.
26. Krajský soud uzavírá, že odvolací námitky všech tří právnických osob stran výroku o vině shledal nedůvodnými.
27. Pokud jde o uloženou sankci, dospěl krajský soud v rámci své přezkumné činnosti k závěru, že okresní soud správně a citlivě zvolil druh ukládané sankce všem třem právnickým osobám, pochybil však, pokud sankci ukládal všem ve stejné výměře a trest nediferencoval s ohledem na rozsah a charakter trestné činnosti. Odvolatelům právnickým osobám společnosti KONZEKO S.R.O. a

spolku AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s. tak byla uložena sankce nepřiměřeně přísná, což byl důvod k intervenci krajského soudu ve smyslu ustanovení § 258 odstavec 1 písmeno e) tr.ř.. Ve vztahu k obžalované právnické osobě obchodní společnosti KONZEKO s.r.o. byl nadto porušen zákon, když sankce byla ukládána jako úhrnná za veškerou trestnou činnost dle ustanovení § 331 odstavec 2 tr. zákoníku, přičemž podle ustanovení § 43 odstavec 1 trestního zákoníku se trest ukládá v rámci zákonné trestní sazby činu nejpřísněji trestného, což u této odvolatelky je zločin podplacení dle § 332 odstavec 2 tr. zákoníku. V tomto směru krajský soud intervenoval do výroku o trestu u obchodní společnosti KONZEKO s.r.o. i ve smyslu ustanovení § 258 odstavec 1 písmeno d) tr. ř.

28. Stran zmíněné nutnosti diferencovat uložené sankce je třeba uvést, že trest uložený právnické osobě spolku Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s. se jeví co do výměry jako sankce naprosto přiměřená s ohledem na rozsah a charakter trestné činnosti, kdy tato obchodní společnost spáchala celkem sedm trestných činů, na trestné činnosti se podílela ve všech vytykávaných případech a v neposlední řadě se v posledním případě dopustila jednání nezávažnějšího v podobě zločinu vydírání ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 tr. zákoníku k § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) tr. zákoníku. S ohledem na shora uvedené se pak trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu aktivit vymezených ve výroku napadeného rozsudku v trvání 48 měsíců, jeví jako trest adekvátní a nikoliv nepřiměřeně přísný, či sned nezákonný. Okresní soud také citlivě vymezil činnosti, jejichž výkon právnické osobě zakázal, kdy se omezil na činnosti výlučně související s trestnou činností.
29. Oproti tomu se sankce ukládané právnickým osobám obchodní společnosti KONZEKO s.r.o. a spolku AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s., jeví jako nepřiměřeně přísné. Obžalovaná právnická osoba KONZEKO s.r.o. se totiž podílela na spáchání tří skutků celkem pěti trestnými činy a obžalovaný spolek AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s. se podílel na spáchání celkem dvou skutků dvěma trestnými činy, přičemž se dopustil jednání nezávažnějšího v podobě zločinu vydírání ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 tr. zákoníku k § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) tr. zákoníku. V případě těchto dvou obžalovaných právnických osob považoval krajský soud za přiměřené tresty zákazu činnosti vymezené ve výroku napadeného rozsudku, avšak v době kratší, v trvání 36 měsíců u každé z nich. I zde okresní soud citlivě vymezil činnosti, jejichž výkon právnické osobě zakázal, kdy se omezil na činnosti výlučně související s trestnou činností a krajský soud se takovou specifikací bez dalšího ztotožnil.
30. Závěrem je třeba podotknout, že v rámci aktualizace poměrů jednotlivých právnických osob bylo zjištěno, že u obžalované právnické osoby došlo ke změně názvu ze spolku AOPK z.s. na TAXI Ostrava z.s., přičemž se jedná o totožný spolek evidovaný pod stejným identifikačním číslem viz Úplný výpis ze spolkového rejstříku, tato skutečnost se pak také odrazila ve výroku krajského soudu.
31. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti, kdy odvolání obžalované obchodní společnosti KONZEKO s.r.o. a spolku AOPK z.s. v likvidaci, nyní TAXI Ostrava z.s., byla částečně stran výroku o trestu shledána důvodnými, bylo rozhodnuto výše uvedeným výrokiem, a to při nezměněných výrocích o vině a odvolání obžalovaného spolku Asociace ochrany životního prostředí ČR z.s. pak bylo jako nedůvodné zamítnuto.

#### **Poučení:**

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odstavec 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) až m) tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutím dovolání napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 15. listopadu 2022

**Mgr. Renée Freiwaldová v.r.**  
předsedkyně senátu